

בש"פ 8047/15 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8047/15

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו
כבית משפט לנוער מיום 19.11.2015 במ"ת
54404-10-15 שניתנה על ידי כב' השופט י' בן חמו

תאריך הישיבה: כ"ה בכסלו התשע"ו (7.12.2015)

בשם העורר: עו"ד בדר אלדין אגבאריה

בשם המשיבה: עו"ד תומר סגלוביץ'

החלטה

1. מונח בפניי ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בנצרת בשבתו כבית משפט לנוער (מ"ת 54404-10-15, כב' השופט י' בן חמו) לפיה נעצר העורר עד סיום ההליכים המשפטיים כנגדו. כתב האישום המתוקן מייחס לעורר ולנאשם נוסף, ביצוע עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (רצח) ממניע של גזענות ועוינות כלפי ציבור; החזקת סכין שלא כדין; ושיבוש מהלכי משפט - העבירות הן לפי סעיפים 499(א)(1), 186(א), 144 ו-244, בהתאמה, לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

טענתו העיקרית של הסנגור היא שהעורר, כך גם שותפו לעבירה, הינם קטינים בני 17 והיה מקום להורות על עמוד 1

שחרורו של העורר בתנאים של מעצר בית מלא, תחת פיקוח אמו וסבו וכן איזוק אלקטרוני. מנגד, באת כוח המדינה תומכת בהחלטת בית המשפט המחוזי על נימוקיה.

2. כדי להכריע בערר יהיה נכון להציג את העובדות, אשר אין מחלוקת על קיומן של ראיות לכאורה לגביהן. על פי כתב האישום המתוקן, על רקע אירועי הדקירות ברחבי הארץ בחודשים האחרונים, שני הנאשמים החליטו בתחילת חודש אוקטובר לרצוח יהודי בדקירות סכין. בהמשך, החליטו שלא לממש את כוונתם. באמצע אוקטובר לאחר שנחשף העורר לסרטון אודות מפגע בן 13, החליט מחדש לרצוח יהודי בדקירת סכין. לשם כך יצר קשר עם הנאשם הנוסף, קבע עמו מפגש במסגד ויצא אליו לאחר שנטל סכין מטבח מביתו וכפפות. בהמשך היום נפגשו השניים והגיעו לאזור יער בלפור במגדל העמק, שם המתין מאחורי תחנת דלק. בהמשך, שקלו לרצוח שלושה יהודים שונים בשלבים שונים. הראשון היה גבר בודד, אך כאשר הגיע לחורשה עם אשתו וחמישה ילדיהם, חששו העורר והנאשם הנוסף מפניהם. באשר לשני, נסוגו כאשר התברר שוב שנמצאים עמו אשתו ושלושה ילדים, וזאת מתוך אי רצון לרצוח את היהודי מול ילדיו. באשר לשלישי, שוחחו ביניהם שוב על האפשרות לרצוח, אך לבסוף חזרו בהם מכוונתם.

3. הגם שלא נפגע איש, מסוכנותו של העורר ברורה ומטרידה עד מאוד, ונמצאת בדרגה גבוהה. צדק בית המשפט המחוזי שהנאשמים פעלו כ"מעין" "פצצה מתקתקת" שבכל רגע נתון עלולים היו לגרום למעשה זוועה". עילת המעצר מובהקת, ועל פני הדברים קשה עד מאוד להעניק אמון בעורר ושותפו שהודו במעשיהם. באשר לתסקיר המעצר, שירות המבחן לא סבר שהערבים שהוצעו עשויים למלא את תפקיד הפיקוח כנדרש. מכאן המסקנה המתבקשת של בית המשפט המחוזי כי אם זהו המצב, הוספת התנאי של איזוק אלקטרוני לא תהפוך את החלופה לראויה או לכזו שבכוחה להשיג את מטרות המעצר.

בנסיבות אלו לא מצאתי להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי. הערר נדחה.

ניתנה היום, ה' בטבת התשע"ו (17.12.2015).

ש ו פ ט